

1888-03-12

AFSENDER

Carl Jacobsen

MODTAGER

Ferdinand Meldahl

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
CJ kopibog i NCG

DOKUMENTINDHOLD

Carl Jacobsen udtaler, at han godt kunne tænke sig at tilbringe sin alderdom i England. Han giver endvidere Meldahl svar på dennes kritik af forholdet mellem Carl og J.C. Jacobsen.

TRANSSKRIFTION

12-3 88

Kjære Hr. Etatsraad Meldahl

Jeg kan meget godt forstaae Deres Ønsker om en Sammenblanding af Glyptotheket med Statens Musæer, thi hvad der kunde tale for en saadan Løsning har jeg sagt mig selv - men jeg er ogsaa overtudet om at De vilde forstaae de Grunde, som for mig er afgjørende og som absolut forhindrer det, - naar vi engang faae Leilighed til at tale derom.

Hvad Edinburgh angaaer er det min Hustrues Fødeland - hun er fuldt ud Englænderinde og England er for mig saa kjært, at den Tanke ofte kommer op hos mig om at tilbringe Slutningen af mit Liv dér.

Det bedrøver mig hvad De siger om Sønner contra Fædre i Almindelighed da jeg maa antage at De tænker paa mig som En der har "steilet i Selen fordi jeg kunde

for stort et selvbevidst Sind og som Forsynet ikke havde været saa god imod at give tilstrækkelig Modgang".

Jeg vil nok troe at det ikke var en ualmindelig Opfattelse at en Fader, som ellers var en anerkjendt Hædersmand ikke kunne være saa unaturlig at behandle sin Søn som et liderligt Subject uden at Sønnen havde givet ham god Grund dertil

og at Faderen derfor kunde staae med Palmer i Hænderne, medens Sønnen maatte ansees "som En der sparker ud til høire og venstre.

I min Modstand mod min Faders "uretfærdige" Færd var det mig dog en god Støtte at jeg havde den gode Samvittighed at Retten var min og at De som kjendte os begge erkjendte det.

Deres Dom er mig ikke saa ligegyldig at jeg ikke paa deres aabne og venlige Udtalelse

[vertikalt]

skulde give Dem et aabent og venligt Svar

Deres hengivne Carl Jacobsen

CARL
JACOBSENS
BREVARKIV

NY CARLSBERGFONDET

Carl Jacobsen
Ny Carlsberg.

12-3-88

Højest Hr. Etatsraad Melchior
Jeg har meget godt for-
staaet Deres Ønske om
en sammenblanding af
Højtalsskole og Statens
Museum, thi hvad der
gælder Tale for en saadan
Lærning har jeg sagt mig
vel - men jeg er ogsaa over-
tydet om et Le vilde
forstaae de Grunde, som
for mig ere afgørende
og som absolut forbyder
det, - naar vi enjag fore
Leiligheds tal et Tale
derom.

Hvad Coliburg angaaer
de er det med Natur
Fidelant - her er først et
Englandsinde og England
er for mig saa højt,
at den Tante ofte kommer
og for mig om at tal
hvem. Glattang og mit
Lia de.

Det bedrøver mig højt
De siger om Treen i den
Tænde i Almindelighed,
da jeg saa er tyngt at
De tænke paa mig
som den der har stillet
i Tale fordi jeg havde

CARL
JACOBSENS
BREVARKIV

NY CARLSBERGFONDET

12-3-87

Kære Hr. Etatsraad Helsted
Jeg har meget godt for-
staaet Deres Brev om
en saadan Maaning af
Fjætteløbet med Statens
Musser, thi naar de
kunde tale for en saadan
Lirning har jeg sagt mig
vel - nu jeg er ogsaa me-
tydret om et de vilde
forstaae de Grunde, som
for mig ere offensivelige
og som absolut forhindrer
det, - naar vi endog faar
Lidelykkelighed at tale
derom.

Naar det kun angaar
de er det mit Nation
Fødsland - kun er færdt -
Englandsinde og England
er for mig saa højt,
at den Tanke ofte kommer
op for mig om et til-
bring. Glædelige af mit
Lidelse.

Det bedrøver mig højt
De siger om Tisser om den
Fader i Almindelighed,
de jeg saa antage at
De tænker paa mig
som en der har stillet
i Tale fordi jeg havde

368

CARL
JACOBSENS
BREVARKIV

NY CARLSBERGFONDET

for at det er udelukkende
Lind og sin Propekt alle
hvide varer saa god som
et gine tilstrækkelig Mod.
"for"
Jeg vil nok troe at det
ikke var en ualmindelig
Opfatelse at en Fader,
som ellers var en aerskaffet
Mandens mand ikke kunne
vare saa uuaerkelig at
behandle sin Søn som et
ledigt Subjekt uden
at Sønner havde gjort
ham god Grund derfor

et Faderen derfor
kunde staa med Pilsen
i Handene, medens
Sønner maatte aarsae
som en der sparker
ad til hine og aarsae
I sin Modstand saae
sin Faders retfærdige
Færd var det mig dog en
god Stille at jeg havde
den gode Samvittighed
at kunne se mig og at
de som spætte er lyse en-
spætte det.

Jegs Søn er mig ikke saa
lystlyd at jeg ikke kan Søn
selv og vel, det vilde

219